

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censbris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 2. Vtrum character Ordinis supponat characterem Confirmationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

ordinarium iustificationis impij, quām per Sacramentum, vel veram contritionem cum voto Sacramenti. Sicut enim non pertinet ad diuinam prouidentiam supplere defectum cauillarum naturalium, quando illa causa defunt, sed procurare ut ordinarii non defint; ita non pertinet ad eam supplere effectum Sacramentorum, quando ipsa Sacramenta reverā non existunt, sed procurare ut omnia necessaria ad ipsa ordinarii adint. Quod si aliquando permittat aliquid abesse quod necessarium est ad substantiam Sacramenti, non est excludendum statim eius effectum supplere; sed eodem iudicio, quo permittit ut aliquid ad substantiam Sacramenti requisitum defit, permittit etiam eius effectum abesse.

DVBIVM II.

Vtrū Characteris Ordinis supponat Charactērem Confirmationis?

19

R Espondeo: Non necessariò supponere. Vnde, si non confirmatus ordinatur, verè accipiet characterem & potestatem Ordinis: cuius exemplum habemus in Apostolis, qui ordinati sunt in coena, sed confirmati in Pentecoste. Consentaneum tamen est, vt ante ordinationem sit confirmatus: non enim decet, vt in Ecclesia assumatur quis in ducem, qui in ea nondum adscriptus est in militem.

Non est mortiferū ordinarii ante confit- mationem. Aduerte tamen: Non videri peccatum mortiferum, si ante confirmationē ordinarii; quamvis id à veniali negligentia excusat vix possit, vt communiter Doctores, Sotus, Victoria, & alii. Nec obstat Concilium Trident. sess. 24. cap. 4. De reformatione; quia praeceptum eius nō dirigitur ad ordinandos, sed solum ad Episcopos, quibus prohibet ne ordinant nondum confirmatos.

DVBIVM III.

Vtrū Characteris unius Ordinis supponat Charactērem alterius?

20

R Espondeo: Non supponere. Vnde si quis ordinatur Sacerdos, qui ante non erat Diaconus vel Subdiaconus, ordinatio tamen est valida. Ratio est; quia Ordines non habent necessariam inter se dependentiam, preter Episcopatum, qui necessario supponit Sacerdotium; vt infra. c. 4. Dub. 1. nu. 33. dicemus. Notandum est; quod Promotus per saltum ait D. Thomas, q. 35. art. 5. Ordinem superiorē virtute in se continere Ordinem inferiorem. Vnde, qui per saltum ordinatus est Sacerdos, habet potestatem, quæ datur per Ordinem Diaconatus, & Subdiaconatus, & per alios inferiores. Imò initio na- scientis Ecclesiæ, Minores ordines, Diaconatus, & Subdiaconatus, non dabuntur passim omnibus Sacerdotibus, sed solum sacerdotium; vt notat D. Thomas.

Eam tamen exercere non potest. Aduerte tamē circa hæc Primo: eos, qui ita per saltum ordinati sunt, iure Ecclesiastico esse suscep- tos ab executione illius Ordinis, & etiam quodammodo Irregulares, sic vt nec Ordinem omis- sum, nec ulteriore, sine dispensatione possint suscipere.

Potest in eo dispense Episcopus. Aduerte Secundū: Episcopum posse dispensare, cum vt Ordinem omissum suscipiant, cum vt etiā

ante per saltum accepto vtantur, tum vt ad ulteriore ascendant; si tamen ante dispensationem non ministraverint, vt inquit Concilium Trident. sess. 23. cap. 14. De reformatione. Vide Nauar. cap. 25. nu. 71. & cap. 27. n. 242.

CAPVT III.

De distinctione Ordinum.

DVBIVM I.

Quot sīns Ordines?

R Espondeo: Ordines Ecclesiastici sunt septem numero. Nempe: *Sacerdotum, Diaconorum, Subdiaconorum, Acolytorum, Exorcistarum, Lectorum, Ostiariorum.* Est contra hereticos huius etatis, qui solum agnoscunt tres Ordines, scilicet: *Episcoporum, Presbyterorum, & Diaconorum,* eò quod horum trium dumtaxat fiat mentio in Scripturis; reliquos volunt non esse Ordines, sed ministeria Ecclesiae, ad quæ sine villa mystica Ordinatione pro arbitrio Episcoporum, idonei homines assumebantur. Sed

Probatur: Quia Patres iam inde ab initio Ecclesiae horum Ordinum meminere. D. Ignatius ex SS. Pa. Epistola ad Antiochenos: *Saluto, inquit, sacrum tribus, Presbyterorum catum: saluto sanctos Diaconos, saluto Subdiaconos, Lectores, Cantores, Ostiariorum, Laborantes, Ignatius, Exorcistas, Confessores.* Hic enumerat omnes Ordines, præter Acolythum. Et addit duo officia, que non sunt Ordines, nempe *Cantores, & Laborantes,* id est, *Sepelientes mortuos.* Et præter hos addit Confessores, id est, qui Christi nomen coram Magistratibus confessi erant. Cornelius Papa epistola ad Fabianum, quam refert Eusebius lib. 6. cap. 3. dicit, *In Ecclesia Romana suo tempore, id est, circa annum Domini 254, fuisse Presbyteros quadragesima sex, Diaconos 7, Subdiaconos 7, Acolythes 42, Exorcistas & Lectores, cum Ostiariorum simul 52.* Hic enumerat septem Ordines. Idem numerantur in Concilio Romano priore sub Siluestro I. §. Si quis, vbi etiam tempora præscribuntur, quādriū in singulis Ordinibus versari oporteat. Et in posteriore sub eodem Silvestro cap. 3. ijdem numerantur. Concilium Carthaginense IV. cui interfuit D. Augustinus, à capite 2. usque ad 9. non solum enumerat prædictos Ordines, sed etiam singulorum ritum expavit. Idem sentiunt reliqui Patres & Doctores Scholastici.

Ratio huius numeri evidens adferri non potest. Congruentia tamen, quam habent Doctores, est valde bona. Numerus enim Ordinum accipiens est ex diversis functionibus ad Eucharistiam destinatis, qua est omnium Sacramentorum vertex. Hæ autem functiones sunt septem, è quibus quatuor directè pertinent ad ipsum Sacramētum, tres ad dispositionem suscipientium. Prima ad Sacramentum pertinens, est *Eucharistie consecratio;* ob hanc functionem est *Ordo Presbyterij.* Secunda, est eius *administratio;* ob hanc est *Ordo Diaconatus.* Tertia, est *preparatio materia in vasis sacris;* ad hanc functionem est *Subdiaconatus.* Quarta, est *presentatio materia ad altare;* ad hanc est *Ordo Acolyti.* Tres reliqua functiones pertinent ad disponendos suscipientes, qui sunt immundi. *Triplex* est enim genus immundorum. Quidam enim sunt *infideli,*